Читаю Апостола горобцям при дорозі.
За німб мені тільки куряви мерва.
Позбігалися будяки до храму Божого
та й гатять головами у трухляві двері.

Втікає світ із-під ніг, гей, втікає.
У землю входжу ось-ось по груди…
На старості з простягнутими руками
визираю на шлях із кубельця рути.

Милостині тепер дочекатися годі,
швидше запустить ще хтось опуччям.
Оце підвезли б мене до вдови городу —
на хліб заробив би, горобців пудячи.